

1 rok – kadra, struktura organizacyjna, siedziba, budżet i wyposażenie.

Dobór kadry.

Organizacja biura rozpoczęła się już od marca 2004r. Wówczas rozpocząłem prowadzenie rozmów rekrutacyjnych z dotychczasowymi pracownikami księgowości i płac w placówkach oświatowych oraz pracownikami Urzędu Dzielnicy, zajmującymi się finansami oświaty. Spośród ponad 150 kandydatów do pracy w biurze, od 1 lipca 2004r. wybranych zostało 56 osób co razem ze mną i pracownikami byłego ZEAS-u stanowiło łącznie liczbę 71 pracowników.

Cele i struktura organizacyjna biura.

Równolegle, z tworzącym się w nowym kształcie DBFO - przy ul.Paryskiej 25 funkcjonował „stary” ZEAS wraz z kilkunastoosobową obsadą. Choć formalnie DBFO powstało z przekształcenia ZEAS-u, to faktycznie zaistniała całkiem nowa organizacja i można raczej mówić tu o wchłonięciu ZEAS-u do DBFO. Struktura organizacyjna ZEAS-u, z uwagi na małą liczbę obsługiwanych placówek oraz na ich lokalizację (również w innych dzielnicach), nie była przystosowana do przejęcia dodatkowej wielokrotnie większej liczby jednostek.

Wówczas dzięki informacjom zebranych o doświadczeniu, sposobie pracy i oczekiwaniach dotychczasowych pracowników finansowych placówek, biorąc również pod uwagę podstawowe cele utworzenia biur finansów oświaty we wszystkich dzielnicach - powstała funkcjonująca do dziś koncepcja organizacji DBFO.

Najważniejsze z tych założeń i nadal funkcjonujące to:

1. DBFO działa podobnie jak biura rachunkowe, gdzie pracownikom przydzieleni są konkretni klienci (przedszkola, szkoły, inne placówki),
2. dyrektorzy placówek mają zapewnioną fachową, miłą obsługę przez konkretne, przypisane do ich placówek osoby od płac, księgowości i planowania;
3. dobór kadry odbywa się pod kątem posiadanej wiedzy i doświadczenia, pozwalającego na kompleksową obsługę placówek oraz posiadanego potencjału, umożliwiającego w krótkim czasie tą wiedzę poszerzyć;
4. ocena wykonywanej pracy odbywa się na podstawie informacji od przełożonych oraz informacji zwrotnych od dyrektorów placówek;
5. pracownik o szerokim (kompleksowym) doświadczeniu ma ugruntowane poczucie własnej wartości i dysponuje autorytetem, ułatwiającym mu współpracę z dyrektorami i placówkami.

Przyjęte zasady procentują tym, że pracownicy DBFO Praga Południe, z uwagi na swoje umiejętności, są poszukiwani przez inne jednostki budżetowe Warszawy, awansują na wyższe stanowiska, znajdują też pracę na rynku prywatnych firm.

Budżet.

Dzięki dużemu zaangażowaniu władz dzielnicy, pracowników Urzędu i wielu innych osób, udało się zdobyć fundusze niezbędne do pokrycia wynagrodzeń, znacznie powiększonej kadry pracowników oraz zakupu niezbędnego wyposażenia, w tym bardzo dobrych komputerów (wąskie ekrany w tamtym okresie w samorządzie były rzadkością i stanowiły przedmiot zazdrości pracowników Urzędu Dzielnicy).

Siedziba i wyposażenie.

Pomimo wcześniejszych przygotowań do utworzenia biura, okazało się, że największy problem jest ze znalezieniem siedziby. Pierwotnie zakładano, że będzie to budynek dawnego Urzędu Stanu Cywilnego przy ul. Kinowej, ale nikt nie przeprowadził analizy kosztów adaptacji i koncepcja ta upadła tuż przed 1 lipca 2004r. W tej sytuacji zmuszeni byliśmy zadowolić się kilkoma pokojami przy ul. Paryskiej i utworzyć siedziby terenowe w placówkach. Dzięki uprzejmości dyrektorów korzystaliśmy również z wyposażenia szkół.

Oddzielny problem stanowiło po przejęciu obsługi placówek – funkcjonujących 7 różnych programów księgowych i płacowych, jak również w sporadycznych co prawda przypadkach, księgowość prowadzona ręcznie. Brak jednej siedziby biura wymusił pierwotnie zakup zdecentralizowanego systemu księgowo-płacowego. Spośród używanych w naszej dzielnicy, najnowsze i stosunkowo tanie były programy firmy Prosoft, na która to firmę padł wybór. Zaletą tej firmy była bardzo dobra obsługa serwisowa, zaś wadą wprowadzanie w każdym miejscu różnych modyfikacji, co nie pozwoliło w późniejszym okresie na scalenie programu. Po koncentracji obsługi księgowej i płacowej w jednym miejscu przeszliśmy na funkcjonujące do dziś oprogramowanie firmy Vulcan.

Po wygaszeniu Zespołu Szkół Nr 29 przy ul. Kaleńskiej 3 z końcem sierpnia 2004r. mogliśmy przenieść się tam z dotychczasowych siedzib w placówkach. Po adaptacji pomieszczeń (chodzi tu głównie o założenie sieci komputerowej) i wyposażeniu ich w meble – pierwsze osoby, którymi były pracownice płac, obsługujące przedszkola, zaczęły pracować już w październiku 2004r. Pozostali pracownicy dołączyli w styczniu 2005r. Niewielka grupa została w siedzibie przy ul. Paryskiej.

Pracownicy.

Nowa struktura, więcej placówek do obsługi dla jednej osoby, kłopoty ze sprzętem komputerowym, komunikacją, brak wsparcia innych pracowników oraz przełożony na odległość – czyniły naszą pracę naprawdę bardzo trudną. Dodatkowo wysokie wymagania wobec pracowników (obsługa kilku placówek zamiast często dotychczas jednej) powodowały, że nie wszyscy byli w stanie sprostać nowym wyzwaniom i rozpoczął się exodus pracowników z biura. Znaczna część z tych osób całkowicie zrezygnowała z pracy w oświacie, sporo jednak przeszło do DBFO Śródmieście na istniejące tam wakaty.

W trakcie pierwszego roku pracy - nasze szeregi opuściły 23 osoby (w tym 9 zatrudnionych od 1.07.2004r., 7 zatrudnionych w późniejszym okresie oraz 7 z 13 dotychczasowych pracowników ZEAS). Po 1 lipca 2004 zatrudniono 31 nowych osób.

W tej sytuacji należało zintegrować dotychczasowych pracowników między sobą oraz z nowozatrudnionymi. Ważne było przełamanie bariery pomiędzy byłymi pracownikami placówek a pracującymi wcześniej w Urzędzie Dzielnicy. Jednym z takich pomysłów było urządzenie wspólnego grilla na zakończenie roku szkolnego.

Placówki

W dniach 29.06 – 1.07 – pomiędzy DBFO a placówkami zostały podpisane porozumienia o współpracy. Był to często pierwszy kontakt bezpośredni z dyrektorami placówek. Dyrektorom towarzyszyły dotychczasowe księgowo, które składały półroczne bilanse placówek. Do pomocy miałem wówczas jedynie Dorotę Kruk, która została Główną Księgową biura. Spotkania były przewidziane co pół godziny, jednak konieczne były dodatkowe wyjaśnienia i następował poślizg. W godzinach popołudniowych pod drzwiami małego pokoiku w Urzędzie Dzielnicy kłębił się już tłum. Wszystkie porozumienia dotyczące dochodów i wydatków budżetowych oraz część porozumień dotyczących obsługi środka specjalnego udało się zawrzeć. Obsługa środka specjalnego pozostałych placówek została przejęta w późniejszym okresie. Jednocześnie w pierwszym roku doszło do likwidacji P-242, SP-15, SP-17, SP-54, SP-71, SP-253 i wspomnianego wcześniej ZS-29 oraz powstania Centrum Kształcenia Ustawicznego.

Podsumowanie

Pierwszy rok upłynął na doborze kadry, organizowaniu biura, przenoszeniu się z jednych miejsc w drugie oraz porządkowaniu i uzupełnianiu dokumentacji księgowej obsługiwanych placówek. Powstała instrukcja obiegu dokumentów, ustalono jednolite zasady rozliczania wydatków, wprowadzono jednakową pieczęć do rozliczania faktur, ujednolicone zostały druki rozliczania zaliczki, określono dni i godziny pracy kasy dla poszczególnych typów placówek, uruchomiono pocztę elektroniczną, wprowadzono obsługę prawną, wprowadzono sieciowy system księgowo-płacowy. Od maja 2005r. mogliśmy też korzystać z samochodu służbowego. Niestety decyzją Rady m. st. Warszawy utraciliśmy możliwość korzystania z dochodów ze środka specjalnego (najem sal, garaży i miejsc parkingowych).